

Βεροίας Παντελεήμων για Μεγάλη Παρασκευή: “Ας μην αρκεσθούμε στη συγκίνηση, αλλά ας προχωρήσουμε στη μετάνοια”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



“Ενώπιον του Εσταυρωμένου Κυρίου μας σήμερα ας είμεθα ειλικρινείς με τον εαυτό μας. Ας μην αρκεσθούμε στη συγκίνηση, αλλά ας προχωρήσουμε στη μετάνοια”. Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων στην ποιμαντορική εγκύκλιό του

για την Μεγάλη Παρασκευή.

“Ας ζητήσουμε σαν τον ευγνώμονα ληστή και εμείς το έλεός του και ας μιμηθούμε το παράδειγμα της αφοσιώσεως της Παναγίας Μητέρας του, του ηγαπημένου μαθητού του, του ευσχήμονος Ιωσήφ και του πιστού Νικοδήμου και των ευσεβών μαθητριών του, για να τον αισθανθούμε αναστημένο μέσα στην ψυχή μας και για να αναστήσει και εμάς από τις πτώσεις και τις αμαρτίες μας”, υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρη η ποιμαντορική εγκύκλιος του Μητροπολίτη Βεροίας:

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Άρ. Πρωτ.: 219

Βέροια, 22 Απριλίου 2024

† ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ἐλέω Θεοῦ Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης
τῆς Ἱερᾶς καί Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας
πρός τόν ἱερόν κλήρον καί τόν εὐσεβῆ λαόν
τῆς καθ’ ἡμᾶς θεοσώστου Ἐπαρχίας

«Τί οὖν μοι ἀνταποδίδετε; Εἰς τί ἀμνημονεῖτε μου;»

Ὡρα ἀπολύτου σιγῆς ἡ ὥρα πού ἡ κτίσις, κατά τόν ἱερό ὕμνογράφο, «ἡλλοιοῦτο φόβῳ» βλέποντας τόν Χριστό «έν σταυρῷ κρεμάμενον». Ὡρα ἀπολύτου σιγῆς, γιατί κανείς δέν μπορεῖ νά συλλάβει τό μυστήριο τῆς θείας ἀγάπης, πού φθάνει μέχρι τοῦ Σταυροῦ, μέχρι τῆς θυσίας μέ τόν πιό ἐπώδυνο καί ταπεινωτικό τρόπο γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, πού ἀποστάτησαν καί ἀμάρτησαν. Ὡρα ἀπολύτου σιγῆς, γιατί κανείς δέν μπορεῖ νά κατανοήσει πῶς εἶναι δυνατόν αὐτοί πού εὐεργετήθηκαν τόσο πολύ ἀπό τόν Ἰησοῦ, νά ζητοῦν πρίν ἀπό λίγο τή σταύρωσή του. Ὡρα ἀπολύτου σιγῆς γιά νά ἀκούσουμε ὅλοι, εἴτε εὐρισκόμεθα ἐνώπιον τοῦ Ἑσταυρωμένου Κυρίου μας εἴτε ὄχι, τά ἐρωτήματα πού διατυπώνει σιωπηρά ὁ Χριστός μας καί ἐκφράζει ὁ ἱερός ὕμνογράφος.

«Τί οὖν μοι ἀνταποδίδετε; Εἰς τί ἀμνημονεῖτε μου;»

Τί μοῦ ἀνταποδίδετε γιά τίς εὐεργεσίες μου, γιά τά θαύματα πού σᾶς ἔκανα, γιά τίς θεραπείες πού σᾶς χάρισα; Γιά ποιόν λόγο μέ ξεχνᾶτε;

Δέν εἶναι ἀνθρώπινο παράπονο αὐτό! Ὁ Χριστός ὡς Θεός γνώριζε τήν ἐξέλιξη τῶν πραγμάτων, γνώριζε τήν ἀγνωμοσύνη τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά αὐτό δέν τόν ἐμπόδιζε φυσικά νά προσφέρει πρὸς ὅλους τήν ἀγάπη του. Ἀπό ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο ἔγινε, ἄλλωστε, ἄνθρωπος. Ἀπό ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο δίδαξε καί θαυματούργησε. Ἀπό ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο καί τή σωτηρία του θυσιάζεται τώρα ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἐπιλέγει γιά τόν ἑαυτό του τόν πιό σκληρό καί ἐπονείδιστο θάνατο, γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν αἰώνιο θάνατο. Γίνεται ὁ ἴδιος κατάδικος τῶν ἀνθρώπων, γιά νά λυτρώσει τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν αἰώνια καταδίκη.

«Τί οὖν μοι ἀνταποδίδετε; Εἰς τί ἀμνημονεῖτε μου;»

Τά ἐρωτήματα αὐτά δέν ἐκφράζουν ἓνα δικαιολογημένο γιά τά ἀνθρώπινα δεδομένα παράπονο, ἀλλά ἀποτελοῦν ἓναν ἀκόμη τρόπο ἐκφράσεως τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου μας πού ἐπιδιώκει μέ τή θυσία του καί μέ τή σιωπή του νά ἀφυπνίσει τίς νωθρές συχνά καί ἀδιάφορες συνειδήσεις μας, πού ἐπιδιώκει νά μᾶς κάνει νά κατανοήσουμε ὅτι δέν ἀρκεῖ νά στεκόμαστε ἀπέναντι στόν Σταυρό του καί νά συγκινούμεθα, χωρίς νά συνειδητοποιοῦμε ὅτι ὁ Χριστός δέν θυσιάσθηκε γενικά καί ἄοριστα γιά τούς ἀνθρώπους, ἀλλά γιά τόν καθένα μας προσωπικά. Ἐπιδιώκει νά μᾶς παρακινήσει νά ἐξετάσουμε ὁ καθένας τόν ἑαυτό του πῶς ἀνταποκρίνεται στή θυσία τοῦ Κυρίου μας γιά τή δική του σωτηρία, ἀλλά καί γιά τίς πολλές εὐεργεσίες πού καθημερινά μᾶς χαρίζει.

Ἐνώπιον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας καί ἐνώπιον τοῦ ἑαυτοῦ μας αὐτήν τήν ὥρα, ἅς ἐλέγξουμε ὁ καθένας μας ποιά εἶναι ἡ στάση μας ἀπέναντι στόν δι' ἡμᾶς καί διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν Σταυρωθέντα Κύριό μας.

Ἀνταποδίδουμε μέ τίς πράξεις μας, μέ τήν ἀγάπη μας, μέ τήν ὑπακοή μας στό θέλημά του τή δική του ἀγάπη καί τίς εὐεργεσίες του; Ἀξιοποιοῦμε τή μεγάλη δωρεά τῆς σωτηρίας πού μᾶς προσφέρει ἐργαζόμενοι γι' αὐτόν τόν σκοπό ἢ ἀδιαφοροῦμε; Εἶναι ἡ σκέψη μας καί ἡ ψυχή μας μόνιμα στραμμένες πρός τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή μας ἢ μήπως οἱ καθημερινές φροντίδες μας, οἱ ἐπιδιώξεις μας, τά συμφέροντά μας, οἱ ἀδυναμίες καί τά πάθη μας μᾶς κάνουν νά τόν ξεχνοῦμε καί ἴσως κάποιες φορές νά τόν ἀρνούμεθα; Μήπως κατακρίνουμε καί καταδικάζουμε μέ τά λόγια μας τούς σταυρωτές του ἢ ἀκόμη καί τούς συγχρόνους μας ἀρνητές του, ἀλλά μέ τίς πράξεις μας καί μέ τή ζωή μας κάνουμε καί ἐμεῖς τό ἴδιο;

Ἐνώπιον τοῦ Ἑσταυρωμένου Κυρίου μας σήμερα ἄς εἴμεθα εἰλικρινεῖς μέ τόν ἑαυτό μας. Ἄς μὴν ἀρκεσθοῦμε στή συγκίνηση, ἀλλά ἄς προχωρήσουμε στή μετάνοια. Ἄς ζητήσουμε σάν τόν εὐγνώμονα ληστή καί ἐμεῖς τό ἔλεός του καί ἄς μιμηθοῦμε τό παράδειγμα τῆς ἀφοσιώσεως τῆς Παναγίας Μητέρας του, τοῦ ἡγαπημένου μαθητοῦ του, τοῦ εὐσχήμονος Ἰωσήφ καί τοῦ πιστοῦ Νικοδήμου καί τῶν εὐσεβῶν μαθητριῶν του, γιά νά τόν αἰσθανθοῦμε ἀναστημένο μέσα στήν ψυχή μας καί γιά νά ἀναστήσει καί ἐμᾶς ἀπό τίς πτώσεις καί τίς ἀμαρτίες μας.

Διάπυρος πρός τόν δι' ἡμᾶς παθόντα Κύριον εὐχέτης
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας Παντελεήμων